

Medlemsnytt 3-2019

Ordföranden har ordet

Hej alla Guldklubbsvänner! Tack för trevlig samvaro och gemenskap vid träffarna på Guldklubbens dag i Helsingborg och under vårt traditionella Boulemästerskap i Höör! Dessa två möten har alltid uppskattats av många deltagare. Styrelsen har därför för avsikt att båda dessa arrangemang ska återkomma varje år.

Vi är nu över 90 medlemmar i Guldklubben, Skåne! Sedan föreningens start 2008 har det funnits ett mål om att nå 100 medlemmar. Ett mål som kan bli verklighet efter nästa Riksidrottsmöte år 2021! För att bli 100 behöver vi hjälpas åt med att skicka in uppgifter för meriterade ledare i våra föreningar och distriktsförbund Skåneidrottens förtjänsttecken eller resp. idrottsförbunds högsta utmärkelse är en förutsättning för att ansöka om RF:s förtjänsttecken. Ansökningsblanketter till Skåneidrottens förtjänsttecken hittar du på Skåneidrottens hemsida: **Skåneidrotten – Särskilda satsningar – Guldklubben - Förtjänsttecken**. Om du har frågor hör av dig till någon i styrelsen eller till Liselott Lindahl på Skåneidrotten i Malmö.

I en debattartikel i Sydsvenskan den 22 september, skrev vår sekreterare Erwin Apitzsch under temat: Den orättvisa idrotten. Han skrev bl.a. om att i sprintgrenar i fri idrott får man inte ha för mycket medvind, medan man i kast och stav väntar på stark medvind. Caster Semenya har för mycket testosteron och blir avstängd, men inte skulle man stänga av basketspelare som är över 2,25 m. Läs gärna artikeln och ta del av Erwins intressanta funderingar. Om mindre än ett år är det Olympiska sommarspel i Tokyo och diskussionen om regler, doping, könsbyten och andra olika förutsättningar för idrottsutövarna lär fortsätta.

Ha en skön höst!

Conny Lindvall

Som vanligt i boulemästerskapet - spännande till sista klotet

Så var vi då, den 6 augusti, äntligen framme vid sommarens höjdpunkt, Guldklubbens boulemästerskap om Tores Pris. Redan vid anmälningstidens utgång slogs det första rekordet: inte mindre än 17 medlemmar, en över tidigare rekordet, ville få sitt namn ingraverat på den lilla silverplåten som kungör mästarnamnet för 2019.

Sedan pokalen efter ett år hemma i prishyllan hos Conny Lindvall återbördats till den i sammanhanget klassiska arenan Jeppavallen inledde vi lagtävlingen tillsammans med fem gästar – tre femmannalag och två lag med fyra deltagare - om spelade efter en kristallklar regelgenomgång signerad tävlingsledaren Anita Kjellander.

Tävlingsledaren Anita Kjellander instruerar

De utslagnas bänk

Kanske borde vi redan där anat vad som var på gång: Christer Alemo i lag 3 vann tre av sina fyra omgångar, väl sekunderad av Carin Nilsson Green, Anita Kjellander, Gunnar Olsson och Kjell Tännander. I den omgång som inte vanns av lag 3 var det lag 2 som vann: Harriet Eklöv, Irene Gottfridsson, Tore Green och Stig Nilsson.

Sedan våra gäster bytt skepnad och bildat hejarklackar var det dags för Mästerskapet med stort M. Mästaren från 2017 Kjell Tännander kunde inte försvara sin seger förra året på grund av sjukdom. Uppenbart hade han sviter fortfarande, han försvann redan i comebackens första omgång. Conny Lindvall försvann i omgång 3. KG däremot, med hemmapublikens massiva stöd i ryggen, hängde med ända till omgången före finalen. Då tvingades han ge sig och lämna till Christer Alemo och Stig Nilsson, Sövestads IF:s sällsynt uthållige sekreterare, att göra upp om förstaplatsen. Där visade den sig i tennissammanhang luttrade Alemo hålla bäst ordning på nerverna och vinna.

Tore Green gratulerar segraren Christer Alemo

Lagsegrarna Kjell Tännander, Christer Alemo, Carin Nilsson Green, Anita Kjellander och Gunnar Olsson

KG Holmgren, lokal arrangör, har ett imponerande facit i tävlingen. Han hänger nästan alltid med till slutomgångarna. Troligtvis är det vanan vid den syrerika höga luften som bidrar till de goda resultaten. 78 meter över havet betyder att röda blodkroppar fabriceras med svindlande hastighet. Detta inte nämnt med avsikten att förringa KG:s prestation. Hur skulle

jag, som står på omval, ens våga antyda något sådant, det är mindre än fem månader till årsmötet – och KG Holmgren är ordförande i valberedningen!

Avslutningsbanketten hölls traditionsenligt på Höörs Gästgifvargård. Minst lika anrik som Guldklubbens boulemästerskap. Första gången Gästgiveriet nämns i handlingarna är på 1200-talet. Det innebär att Guldklubben inte ens var påtänkt då folket i Höör kunde besöka sitt Gästis.

Roger Gottfridsson

Malmö FF närmade sig guld inför ögonen på guldklubbare

Malmö FF inledde matchen mot IFK Göteborg den 6 oktober i vetskapen att seger skulle innebära serieledning. Det hade Hammarby IF sett till genom att besegra serieettan Djurgårdens IF några timmar tidigare.

Glada Guldklubbare i MFFs loge nr 23

Stående från vänster Tore Jönsson, Karl Martin Landahl, Per-Gunnar Sassarsson och Stig Nilsson.

Sittande från vänster Kjell Tännander, Eva Rodriguez och Gert Strid

16 Guldklubsmedlemmar och tre gäster fanns på plats i de två loger som MFF välvilligt ställt till förfogande. Flertalet med den uttalade förhoppningen att serieledningen skulle hämtas in. Men undantag fanns:

- 1) Gert Stridh med sympatierna hos Djurgårdens IF efter att ha tillbringat många av sina år i Kungl. Huvudkommunen.
- 2) Roger Gottfridsson som av födsel och ohejdad vana sympatiserar med Göteborgs kamrater sedan långt innan benämningarna Blåvitt och Änglarna börjat användas.

Omgärdade av balkongräcken nära göteborgsklacken och med MFF-anhängare på den andra sidan upptäcktes inte ett enda exempel på att någon i den allmänna uppståndelsen förrirat sig.

Den övervägande majoriteten av MFF-are i våra led fick som den ville. I en match som åtminstone inte jag vill kalla välspelad vann MFF med 1-0, sedan Blåvitt avslöjat mättnadstendenser: hamna på övre halvan i tabellen är långt över förväntningarna. och att avsikten egentligen varit att besöka någon av kyrkorna i närheten. Tufft polisingripande mot en Malmö FF-supporter gav oss besked om att Vilda Västern ännu är en bra bit avlägsen...

Malmö FF var det bättre laget. Det forcerade tävlingsprogrammet kräver breda trupper. För dem som ligger längst från en startplats i allsvenska matcher kan det vara svårt att vara i form när tränaren kallar. Men sådant är livet på toppen. Det gäller att ta chansen när den kommer. Göteborg å sin sida har ett lugnare program men skulle i gengäld inte ha det minsta emot att vara i MFF:s kläder, vare sig det gäller spelnivån eller ekonomin.

Skånes Guldklubb är glad över att få hjälp av givmilda sponsorer (nu MFF som ett bra exempel) med syftet att låta medlemmarna få följa dagens skånska toppidrott på nära håll!

Roger Gottfridsson

Medlemsprofilen – Bill Kastberg

Efter att Bill Kastberg upplevt att hans liv hängt på det som brukar kallas en skör tråd blev idrotten en betydelsefull väg tillbaka till livet.

- Jag hade alltid sysslat med idrott. Jag hade hoppat stav, jag hade simmat och sysslat med gymnastik. Fotboll och handboll fanns också på mitt program, säger Bill.

Under rekryttjänstgöringen i Hässleholm, då Bill tjänstgjorde som befäl på en pansarbandvagn, gick det fel under en övning. Föraren av en annan stridsvagn som deltog i övningen, tappade kontrollen över sitt fordon. Med kraft rände det in i den vagn där Bill befann sig. Kanonpipan borrade sig in i Bills vagn. En stund senare befann sig Bill på sjukhus.

- Jag fick en del blesyrer men känner ändå att jag hade lite tur, säger Bill.

Efter en tid som konvalescent fick Bill själv ta ansvaret att återställa sin kropp.

- Jag uppmanades att löpträna och det gjorde jag, förklarar Bill.

Nu för tiden springer han inte så gärna, han har problem med en fot. Han trivdes med att springa och blev en hejare på kuppen. Bill har genom åren fullföljt 13 maratonlopp. Snabbast gick det i Stockholm. Tre timmar och elva minuter (3.11) är en bra tid. Särskilt som den starkt kuperade banan i Stockholm har namn om sig att vara en av de tyngsta.

När man frågar dem som fullföljt maratonlopp om bästa tid på distansen dyker alltid Berlin upp. Berlins bana lär vara den minst kuperade av alla.

- Jag har aldrig sprungit i Berlin. Köpenhamn lär vara nästan lika platt. När jag sprang där var det någon som sa att inget motlut var lika stort som att ta steget från gatan till trottoaren, berättar Bill.
- Som maratonlöpare passade Bill på att upptäcka världen. Hans meritlista innehåller bland annat loppet på Hawaii och i New York. Bill har också åkt Vasaloppet, 1982.
- Nu för tiden har jag problem med fötterna. Det innebär att jag inte längre gärna springer. Motionen nu för tiden består mest av simning, säger Bill, som nyligen firade sin 69-årsdag.

Bill Kastberg

Civilt utbildade sig hälsingborgsfödde (på Söder) Bill till litograf. Från det har han gått vidare till att arbeta inom annonsbyråbranschen och att numera bo i Rydebäck.

Idrotten har han aldrig vare sig velat eller klarat avstå från. Tidigt engagerade han sig i gymnastiken. Inte utan framgång. Han vann junior-DM och klarade att ta en andraplats bland seniorerna.

Men det är som ledare han utträttat mest. 23 år gammal (1972) föreslog han sig själv som styrelseledamot i Helsingborgs Gymnastikförbund och där blev han kvar 41 år. 37 av dem som handlingskraftig ordförande. Eller vad sägs om att han 2016 föreslog och drev igenom att lägga ned organisationen – ett år innan Helsingborgs Gymnastikförbund skulle fira 100 år!

- Det fanns anledning till det. Bland annat den att alla ville fira men ingen vill åta sig att arbeta i den organisation som var nödvändig för att det skulle bli något firande, förklarar Bill.

Det innebar inte att Bill blev utan fritidssysselsättning. Han har nämligen, något är säkert glömt, hunnit med att verka i GF Idrott Landskrona gymnastiksektion i tolv år och vara medlem i samma förenings huvudstyrelse i tio år. I 45 år har han också verkat som ungdomstränare i gymnastik. Han har också varit styrelseledamot och tränare (30 år) i Helsingborgs Turnförening, ingått i HISOs styrelse, i Skånes Gymnastikförbund (tio år) plus en massa andra uppdrag på i huvudsak nationell nivå men också internationell. För att inte tala om alla uppdragen i samband med stora gymnastikarrangemang.

Han har både förtjänat och fått de flesta utmärkelser som finns att få: Lingmedaljen, Thulinmedaljen, RF:s guldnål (som är svensk idrotts högsta utmärkelse), HISOs Ungdomsledarstipendium och mycket, mycket mer. I dag har Bill två uppdrag kvar. Han är revisor i Helsingborgs Idrottsmuseum och sedan ett år ingår han i styrelsen för Guldklubben Skåne.

Roger Gottfridsson

Lund den 17 oktober 2019

Erwin Apitzsch
Redaktör